

ACCIO SINDICAL

Órgan de la Federació Local de Sindicats i portantveu de la Comarca Alt Camp C. N. T.

Any II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Paquets des de 5 exemplars, a 17 cts. exemplar
Número solt, 20 cts. - Trimestre, 230 pessetes

Valls, Dijous 16 de Desembre de 1937

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de B. Durruti, 44

Número 63

EDITORIAL

Els camperols i les eleccions de Consells Directius dels Sindicats Agrícoles

Amb data del 23 de novembre darrer, la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, ha dictat una Ordre referent a les eleccions per als nomenaments dels Consells Directius d'un nombre crescut de Sindicats Agrícoles d'arreu de Catalunya.

Són aquests els de les localitats on les eleccions del passat juliol han estat anul·lades, on no fou presentada llista per a les esmentades eleccions, on hagin estat formulades protestes no resoltes encara pel Consell d'Agricultura i on els Sindicats Agrícoles han estat creats amb posterioritat al 25 de juliol d'enguany.

No ens estendrem en consideracions respecte la importància que realment tenen i cal concedir per part dels camperols i per part nostra tota a les anunciades eleccions, tota vegada que és indubtable, davant la nostra experiència durant aquests darrers mesos principalment, que tots considerem indispensable no deixar de banda la qüestió referent als Consells Directius dels Sindicats Agrícoles.

Per altra banda, no correspon al nostre propòsit en aquests moments ni el lloc que disposem ens ho permetria, més a més que pensem parlar-ne al seu degut temps amb el deteniment que al tema correspon.

Pensem avui únicament cridar l'atenció dels nostres camperols sobre alguns extrems que considerem capitalíssims entre els que comprén l'esmentada Ordre, ço que creiem de necessitat, especialment després del passat en les eleccions darreres en molts llocs.

Ens referim al que respecta a la formació del cens sindical agrícola i a la condició dels que poden ésser electors i elegits dins els Sindicats Agrícoles.

Hom ordena a tots els Ajuntaments que no ho hagin fet encara, la confecció de l'esmentat cens d'interès del termini improrrogable de vint dies, a comptar del següent a la publicació de l'Ordre de referència al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, o sigui el dia 8 del corrent de desembre.

Al cens Sindical Agrícola han d'ésser-hi inscrits, per una banda, tots els caps de casa, titulars d'explotacions agrícoles, forestals, ramaderies o piscícoles que tinguin en elles el mitjà de vida bàsic i hi esmercin, com a mínim, el 50 per 100 del seu treball; no tinguin per altres activitats ingressos superiors als que, aquells els proporcionin o que, les dites activitats constitueixin un ofici definit o una indústria separada.

I, per altra banda, i això és el que volem fer que coneguin i interpretin perfectament els nostres companys treballadors del camp principalment, han de figurar forçosament en el repetit cens, tots els caps de casa membres de la secció de treball col·lectiu del Sindicat o de les col·lectivitats de treball agrícola de la localitat que, quan a proporció i condició de llur treball, reuneixin les mateixes condicions exigides per als que citem anteriorment.

Es a dir, que deuen ésser-hi inscrits tots els caps de casa treballadors del camp, siguin o no siguin propietaris de terra, que formin part de la secció de treball col·lectiu del Sindicat Agrícola o de les Col·lectivitats de camperols, sempre i quan siguin pagesos, treballin a la terra com a menys la mitat del temps que empen treballant, l'altra treball que puguin fer no sigui un ofici definit o separat de l'Agricultura i no percebin pel mateix ingressos superiors als seus havers com a treballadors del camp.

Hem cregut de procedència i ensems indispensable remarcar-ho, per quan sabem de moltes localitats on els Sindicats Agrícoles no admeteren quan les eleccions de juliol darrer, ni com a socis ni, molt menys encara, com a electors, a molts camperols que es troben en el darrer dels cassos exposats.

Tinguin en compte els companys camperols que és obligatòria llur inscripció tan pel que fa referència a ells com sobre tot als encarregats de confeir el cens.

I que dels inscrits en el cens seran electors i podran ésser elegits, precisament no més aquells que amb anterioritat al 19 de juliol de 1936 no s'haguessin demostrat desafectes al règim ni a les organitzacions sin-

Als Camperols de la Comarca

Crida als companys treballadors del Camp a la localitat dels quals hauran de procedir a la confecció del cens sindical agrícola i a les eleccions per al nomenament de Consells directius dels Sindicats Agrícoles.

Llista dels pobles de la nostra comarca on les esmentades eleccions hauran de tenir lloc

Malgrat haver-se ja publicat a la premsa diària i que els nostres companys de les localitats respectives deuen ja estar-ne assabentats, creiem procedent fer referència a l'Ordre de la Conselleria d'Agricultura referent a la qüestió a que venim referit-nos, els punts més importants de la qual comentem i aclarim en altre lloc d'aquest mateix número d'ACCIO SINDICAL.

Cridem de nou l'atenció sobre ella, dels nostres companys i treballadors del camp en general, tot recordant-los si ja ho saben o assabentant-los en si ho ignoren, que els pobles afectats pel que fa referència a les eleccions a verificar, són els següents a la nostra comarca:

Cabra del Camp, Masllorens, La Masó, El Milà, Mont-ral, El Pont d'Armentera, Puigpelat, El Rourell, Salomó, Vilabella, Vilardona i Valls.

Per totes aquelles orientacions que quiguin precisar-los respecte aqueste assumpte, els nostres companys de les localitats de referència són pregats que procurin passar el més aviat possible pel Secretariat del Comitè Comarcal.

dicals i polítiques que componen l'actual bloc antifeixista i no realitzin activitats industrials o comercials en competència amb les dels Sindicats Agrícoles.

Tots els demés, els enemics de les organitzacions sindicals i polítiques antifeixistes i els que es dediquin a fer la competència industrial i comercial als Sindicats Agrícoles, ni poden votar ni ésser votats.

I d'això és del que voliem, precisament, fer avinentesa als nostres companys treballadors de la terra, i el que voliem, amb el que duiem dit, venir a demostrar,

De cara a los problemas cada vez más graves que nos plantea el momento presente

La capacidad y la iniciativa de los trabajadores al servicio de su voluntad, hecha inquebrantable, de resolverlos

Texto del dictamen que emitió la Ponencia nombrada en el Pleno de Colectividades de Campesinos de la Comarca del Alto Campo que tuvo lugar el 3 de noviembre último en Valls, y que fué motivo fundamental del que reunióse el día 24 del mismo mes y en el que se aprobó por unanimidad el mencionado dictamen, según ya saben nuestros lectores por las informaciones aquí publicadas.

(Conclusión)

Conclusiones en que condensa esta ponencia sus aplicaciones sobre este punto

Concretando nuestras apreciaciones a la cuestión escueta de las relaciones entre las Colectividades y Sindicatos Agrícolas, con referencia sobre todo, a las acometidas de que vienen las primeras siendo víctimas por parte de los segundos principalmente, y sobre todo de unos meses a esta parte con motivo de dichos Decretos de Abastecimientos y Agricultura especialmente, y al propio tiempo por la situación creada por unas y otras causas en cuanto se refiere a las citadas materias, esta ponencia condensa su criterio resolutorio en la siguiente forma:

1.º De ninguna de las maneras podrán aportar las Colectividades de Campesinos la totalidad de las mercaderías en su poder, por necesitarlas para el subvención de las necesidades de sus componentes, ya directamente, ya mediante intercambios con otras Colectividades. No podemos hacernos responsables del desbarajuste predominante en Abastecimientos, ni, desde pronto, transigir con el mismo.

Por parte de quienes en el pre-

sente se están abrogando la dirección absoluta de la vida económica, no se nos ofrecen garantías de ninguna clase en el sentido de la Justicia.

Sería, por lo tanto, no sólo un suicidio, sino una verdadera estupidez que dieran las Colectividades todo cuanto tienen, sacrificando de esta manera el derecho a la vida de los Colectivistas, cuando no se les ofrece en compensación justa, ninguna otra garantía de orden económico ni moral siquiera. Mucho más todavía, cuanto que los particularistas, integrantes como los Colectivistas, de los Sindicatos Agrícolas y con mucho más motivo en la generalidad de los casos merecedores de medidas coercitivas, no son obligados a control alguno casi en ningún sitio, y aun en el caso de querer imponérselo, por la naturaleza misma de las circunstancias en que se les permite desenvolverse, escapan fácilmente a toda tentativa de control auténtico y de sometimiento a la Ley estricta.

En su virtud, consideramos que las Colectividades deben hacer entrega de las mercaderías de que son poseedoras sólo en las localidades en que por los Sindicatos Agrícolas o por quien sea que lo tenga a su cargo se lleve a la práctica un control efectivo de todas las existencias pertenecientes a todos los afiliados a dichos Sindicatos sin excepción alguna.

Però que en las localidades en que eso no ocurra, las Colectividades deben hacer entrega únicamente de la parte de mercaderías que les corresponda en relación con la proporcionalidad en que

Seguix a la plana 2

e de la pàgina 1.

los problemas vez más graves que nos plantea el momento presente

las entreguen voluntariamente o sean obligados a entregarlas, los individualistas.

2.º Para que los Sindicatos Agrícolas puedan llenar verdaderamente la misión que se les tiene encomendada y que de ellos se espera, es necesario que se introduzcan en su desenvolvimiento corrientes de renovación, y de comprensión por consiguiente, de las necesidades de los graves momentos por que estamos pasando y de las aspiraciones revolucionarias.

Como medida previa para conseguirlo, es necesario que se conceda a las Colectividades y Organizaciones Revolucionarias de los trabajadores del campo, la representación que les corresponde en las Juntas Directivas de dichos Sindicatos.

3.º Ante la imposibilidad de continuar economicante, y por lo que hace referencia a las cuestiones de Abastecimientos sobre todo, por el camino que nos conduce a pasos agigantados a la bancarrota, opinamos que es indispensable dirigirnos por todos los medios a recabar, o bien un control efectivo y absoluto de todas las mercaderías y productos existentes, imponiendo un criterio de aliento desde el punto de vista de la organización productora y un criterio de justicia desde el punto de vista distributivo, o bien, si esto no se quiere o no se cree posible, que se autorice otra vez plenamente el mercado libre. Con esto, habremos acabado por lo menos, con la vergüenza de lo que con motivo del control sucede que, sobre no surgir por ninguna parte orientación auténtica de ninguna clase ni nada positivo, se imposibilitan de salir adelante muchas iniciativas que, si de momento sólo aportarían soluciones seguramente parciales, llegarían sin duda a resolver no sólo totalmente, sino a no tardar los más importantes, por lo menos de los graves problemas que tenemos pendientes.

4.º Creyendo indispensable acabar de una vez con el estado crónico de hostilidad, cada vez más agudo que viene rigiendo en las relaciones internas de los Sindicatos Agrícolas, proponemos que proceda recabar del Comité Regional de Relaciones de Cataluña, la puesta en práctica de cuantos esfuerzos sean indispensables para conseguir que, por quien corresponda, sean impuestas a dichos Sindicatos normas de respeto y dignidad recíprocas, entre la totalidad de sus componentes, si se hace preciso o se cree procedente, por medio de un Decreto.

Y, considerando esta ponencia, en último término, haber cumplido con su deber dando satisfacción al encargo que le fué conferido y en lo que ha puesto todo su empeño y deseo de acierto, al mismo tiempo que su amor profundo a la causa a que todos nos debemos, somete este dictamen, como fué también acordado, a la consideración y determinación de las Colectividades de Campesinos de la Comarca.

Valls 6 de Noviembre de 1937.

INFORMACIÓ

COMARCAL

D'El Masroig

Divendres passat va constituir-se l'Ajuntament de conformitat amb les normes assenyalades en el recent Decret respecte ja a la matèria.

L'in egren ara tres representants d'Esquerra Republicana de Catalunya, 3 del Partit Socialista Unificat també de Catalunya, 3 del Sindicat de Treballadors d'Oficis Varies de la C. N. T. i 1 de la Unió de Rabassaires.

Pel que fa respecte a la nostra organització, han estat designats per a representar-la a l'Ajuntament els companys Josep Inglada, Emili Margalef i Jaume Mas.

Per la Unió de Rabassaires ha estat designat el membre de la mateixa, també company nostre, Camil Cabré.

També tenim constituïda la Junta Municipal Agrària, entre els components de la qual hi tenim nosaltres l'esmentat company Camil Cabré en representació de la Unió de Rabassaires i el company Josep Casals, nomenat Secretari, en representació de la C. N. T.

Ja fa unes setmanes que collim olives i ens en queden encara per unes setmanes més, car la collita d'oli haurà estat enguany, si no hi ha res de nou, molt abundosa.

Després d'haver passat una colla de dies sense tenir pa, fa ara dues setmanes que en tornem a tenir, degut a h ver pogut obtenir blat de terra aragonesa a canvi d'oli i vi.

Les companyes de les Joventuts Llibertàries de la localitat, havent comprès la realitat que la forçosa separació dels companys compresos a les lleves cridades ens planteja, estan afrontant-la dignament i es capaciten per a substituir els companys absents en el seu treball. Ara estan aprenent algunes d'elles a efectuar i tallar els cabells així com altres feines que més o menys reclamen especialització, per ço que devem sentir-nos en orgullosos i les felicitem.

Degut a les recents inundacions de que han estat víctimes les riberes de l'Ebre, no podem gaudir com altres anys de la quantitat abundosa d'hortalices que sobretot de Mora ens era servida.

De Cabra del Camp

Crida al sentiment col·lectivista

Es necessari no deixar nos sorprendre ni per un moment per la mala fe dels nostres enemics ni per les reminiscències, malhauradament massa abundoses encara, que tots arrosseguem d'una manera d'ésser excessivament egoista i, per afegidura, personalista.

Cal que no oblidem la lluita permanent que ve representant per les Col·lectivitats la seva existència, no solament d'ara, sinó, sobretot, a través dels anys fins haver fet possible poguer-les dur a la pràctica.

I no cal negligir cap de les circumstàncies en que es desenvolupen, cap de les essències que els hi són pròpies si no volem produir-los-hi un greu perjudici.

Els enemics més temibles de les Col·lectivitats no viuen fora d'elles precisament, sinó dintre d'elles, actuen gairebé sempre sense mala fe. Són els nostres defectes, el nostre amor propi, els nostres egoismes, les nostres misèries morals i materials de tota mena.

Per això cal que no deixem ni per un moment de tenir-ho en compte i de tenir a ratlla en el possible aquests enemics que viuen i es comuniquen dintre de nosaltres, en la nostra existència i en la nostra sang.

I no són sempre precisament els egoismes materialistes per exemple els més desastrosos i bandejables, sinó els morals.

En consagrar nos a les Col·lectivitats, al Col·lectivisme en el sentit més ample, fem lliurament generalment dels nostres egoismes d'ordre material. Però és necessari fer-ho també dels d'ordre moral.

Si posar per sobre de les necessitats i dels interessos col·lectivistes els particulars interessos o necessitats és un greu defecte, un atemptat condemnable de les col·lectivistes, ho és molt més encara posar per damunt de les Col·lectivitats, del col·lectivisme en general, l'egoisme moral, això gairebé sempre tan repugnant que en diem la nostra dignitat, el nostre amor propi, els nostres instints, els nostres afans baixos, la nostra indigència espiritual.

I cal ésser forts si volem salvar l'obra col·lectivista. Ens cal ésser forts contra nosaltres i contra els altres si és necessari.

La trajectòria haurà d'ésser recta, insubornable.

Cal que la seguim sense excepcions sense tendreses ni vacil·lacions.

Una feblesa amb nosaltres mateixos, amb un amic, amb una companya, pare, fill, o germà nostres és una ferida a voltes gravíssima que produïm a l'obra col·lectiva.

De Capafons

No sembla sinó que per aquest poble l'existència de la llei i liurs conseqüències no tinguin força per a arribar-hi.

D'ençà que per procediments irregulars foren desallotjats els representants de la C. N. T. en aquesta localitat, dels llocs que ocupaven al Consell Municipal, i malgrat el Decret de la Generalitat on es disposava la nova integració que havien de tenir els Ajuntaments, la nostra organització confederal no té representants al de Capafons, així com tampoc a la Junta Municipal Agrària.

Un dels membres de l'Ajuntament actual ho fou del que regí els destins del poble, sota el disegni de les dretes, durant tot el bien negre.

No hi hauria manera d'aplicar la llei pel que fa referència al nostre Ajuntament i a la Junta Municipal Agrària de la localitat, fent que es constituïssin tal com aquella disposa i amb les representacions corresponents?

També és necessari manifestar, per a que a qui correspongui se n'assabenti, que el passat mes de Juliol no varen verificar-se al Sindicat Agrícola local les eleccions per al nomenament de la seva Junta Directiva sense elements dretistes, com havia estat decretat per la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya.

Segueix en exercici la mateixa Junta que hi havia abans d'haver estat ordenada la seva dissolució, i el més curiós us que a la llista de pobles catalans on és ordenada la verificació de les esmentades eleccions ara fa pocs dies publicada al *Diari Oficial*, no hi consta per a res el nom de Capafons.

No fóra possible també a aquest respecte que ens arribés la llei i que fos acomplida?

Ve de la pàgina 1.

Catorze mesos a la Presidència de l'Ajuntament

zacions antifeixistes en general, com dels seus respectius representants a l'Ajuntament.

Ja sabem que és inevitable ensopegar amb intrigues i petites misèries, personals i polítiques, que tracten d'oposar-se al normal exercici de gairebé tots els càrrecs i més dels que tenen alguna importància, però en general, per la meua banda em cal felicitar-me de no haver-ne trobat massa i menys de considerables.

En el sentit de l'obra general de l'Ajuntament i particularment a les iniciatives de la C. N. T., tots els altres partits i organitzacions, molt especialment Esquerra Republicana de Catalunya, han col·laborat amb un esperit de comprensió i companyerisme admirables. Tant es així, que m'atreveixo a dir que si a Valls no s'hauria dut més endavant les realitzacions d'ordre social, no hauria estat pas per l'oposició de les organitzacions i partits antifeixistes, tota vegada que no n'hi han fet, sinó perquè els mateixos treballadors hauran tingut a bé no anar més endavant en llurs conquestes i realitzacions revolucionàries.

Respecte els funcionaris

—Em cal dir que en general cal reconèixer en els funcionaris municipals que he hagut de tractar bona voluntat i un sinceríssim afany de servir.

Ara bé; per culpa de les lleis administratives encara en vigència, de l'esperit buracràtic i formulista al que responen, és inductible que el funcionament de l'Administració pública no respon a les necessitats ni a l'esperit de l'hora que estem travessant.

Ço que no implica, ni de molt lluny, cap responsabilitat pels funcionaris, la formació dels quals ha estat conseqüència natural i lògica de la funció mateixa a que venen consagrant-se i de la qual és, generalment, si no impossible, si que molt difícil puguer-se'n desprendre.

Incompatibilitat amb els favoritismes

—Una de les coses que tinc un ver interès a fer remarcar és el rigor amb que, no jo personalment, sino tots els representants a l'Ajuntament i sobre tot els de la C. N. T., hem procedit del que respecta als favoritismes, a la mena de rifa que es veu que era un dia ocupar l'Alcaldia principalment pels que sabien o podien apropar-se a la persona que l'ocupava.

He procedit com els meus companys, en aquest sentit, amb afany de justícia, procurant atendre sempre a qui ho mereixia i sacrificant sempre conveniències particularistes pels interessos verament col·lectius.

Les Col·lectivitats han trobat en nosaltres, i en mi no cal dir-ho, tot l'ajut possible, amb absoluta independència de la central sindical a que perteneixien els treballadors que les integraven i que a nosaltres venien.

I em cal dir que per a triomfar en el nostre rigor i en el nostre propòsit dreturer i de justícia, ens ha calgut topar no poques vegades

amb altres companys de la nostra mateixa organització principalment els quals opinaven que per alguna cosa ocupàvem n'altres els llocs que ocupàvem.

Nosaltres, però, hem estat inflexibles i, pel que a mi respecta, és una de les coses de les que més satisfet em sento i és indubtable que em sentiré sempre pel que fa referència en primer lloc al meu pas per l'Alcaldia.

Obres realitzades

—Hem treballat, com sap tothom, per a l'elevació d'aigua potable per al consum de la ciutat, a la qual hem dotat d'una bona Clínica Militar que li haurà costat unes 100 mil pessetes, de la Casa de l'Infant, del Parc Municipal, d'una Granja Avícola molt important i digna de veure, i no cal dir el que hem projectat, començat i acabat respecte a Cultura, Assistència Social, Treball, etc.

L'ajut als Fronts

—Sota la iniciativa de l'Ajuntament s'ha posat a prova repetidament el sentiment de solidaritat tan arreladíssim a la nostra ciutat.

De bon antuvi vàrem habillar 300 milicians per al front d'Aragó.

Durant alguns mesos, amb aportacions de la ciutat i de la Comarca, vàrem enviar setmanalment una camionada d'aliments i robes al Front.

En quants sentits ha estat necessari respecte a la lluita que sostenim contra el feixisme, hem procurat posar amb l'exemple dels fets el nom de Valls i la nostra comarca al lloc de prestigi que tots reconeixen que li correspon.

Solidaritat intermunicipal

—Les relacions entre Valls i els pobles de la comarca s'han desenvolupat d'una manera gran, i he pogut constatar com el sentiment de solidaritat intermunicipal és un fet viu així com el ver afecte amb que els veïnats i els seus representants als Ajuntaments, de la Comarca s'acosten a Valls cercant el consell, l'ajut i l'exemple podem dir paternals que troben en nosaltres gairebé sempre.

Situació de l'Ajuntament en aquests moments

—L'aspecte que considero de necessari fer present és l'econòmic i en el qual està travessant l'Ajuntament un moment difícil, tan difícil que m'atreveixo a dir-ne desesperat, degut a les circumstàncies greus i insuperables que estem travessant i una de les quals es la d'atendre a totes les despeses que representa el subvencionament a les necessitats dels refugiats, car, com sap tothom, la Generalitat, per les causes que siguin, no paga el subsidi que li correspon.

Així ens trobem, com a conseqüència, a l'Ajuntament de Valls sense cap recurs, amb 80 o 90 mil pessetes que la Generalitat ens deu, però que no cobrem i amb els creditors de l'Ajuntament que venen a cobrar i no podem pagar-los.

Valls en perspectiva

—Avui com ayui, i mentre no s'hagi acabat la guerra, no podem arriscar-nos a opinar sobre l'avenir ni de Valls ni d'enlloc.

Economicament i en aquests

moments, si no fos la qüestió espinosa de proveïments, la nostra ciutat aniria bé.

Hi ha molt de treball, i, ciutat camperola sobre tot, toca les conseqüències, de l'alça de preus tan extraordinària en la gran majoria de productes agrícoles, deguda a les circumstàncies.

Però és aquesta situació que no durarà sempre ni hem de voler que duri ni com a pagesos, ni com a ciutadans, ni com a revolucionaris.

Socialment, el poble de Valls, té arreladíssim, com hem dit abans, el sentiment de solidaritat, i fins el de rebeldia. Prova d'això, és l'ascendent de la C. N. T., que es pot dir que havia estat la única organització amb veritable influència entre la massa vallenc, sobre tot la treballadora, abans del moviment, i la que és i seguirà essent la preponderant.

Però té una cosa no solament la massa, sinó i potser sobre tot la nostra militància revolucionària que fa que, si bé en un moment donat, es manifesta impetuosa, habitualment es demostra apàtica, sense estimul, amb molt poca fermesa.

Culturalment, tinc una pena i es la de veure l'ensenyament en mans d'uns homes i d'unes dones allunyadíssims de la transcendència del moment present i de la mateixa tasca que tenen encomanada.

Això, de vegades, em fa témer en aquest aspecte un avenir dolorós per a la nostra ciutat si per part de tots no posem més cura a esmenar trajectòries que forçosament han d'ésser catastròfiques.

Comiat de l'Alcaldia

—Diferents vegades havia proposat als meus companys de minoria sobretot que em rellevessin del meu lloc.

M'ho aconsellava primerament el meu disgust davant del fet de no poder aprovisionar la nostra ciutat com desitjava, fos perquè els encarregats de proporcionar-nos els aliments mancaven d'ells o perquè no volien proporcionar-nos-els.

Segonament era un motiu poderosíssim el meu estat precari de salut, principalment com a conseqüència de la constant agitació de tants mesos d'activitat tan continuada i tan intensa en tots sentits.

Però si bé mai no accediren els companys a satisfer-me rellevant-me com els demanava, va venir bé la reorganització fa poc ordenada dels Ajuntaments per a que jo pogués assolir el que era ja en mi tant una necessitat com un desig.

Reunida la minoria municipal de la C. N. T., vaig plantejar la qüestió categoricament i els meus companys varen acceptar la meua ferma decisió de no seguir essent Alcalde encara que hem tornessin a elegir.

Per altra banda, els representants d'Esquerra Republicana de Catalunya sol·licitaven l'Alcaldia. Així les coses, no era pas difícil arribar a una entesa, i va resoldres el problema ràpidament i amb senzillesa.

L'actual Alcalde

—En Joan Plana es potser l'home a les mans del qual eram capaçs els representants de la C. N. T. de depositar més absoluta i

sincerament la nostra confiança i, per tant, l'Alcaldia.

Ha estat per nosaltres un ver company, i cal remarcar que ha demostrat, no pas amb paraules sinó amb fets, que sap sentir-se treballador per damunt de tot i que sap sentir pregonament la llibertat i la justícia.

No cal dir, doncs, que tenim posada en llur gestió nostra confiança i tindrà en nosaltres uns veritables col·laboradors mentre continui per les directrius que ha seguit amb nosaltres fins avui.

Resposta final

—Es indubtable que guanyarem la guerra. No com hauríem pogut guanyar-la sense ajut a les forces feixistes o amb ver ajut als antifeixistes; però la guanyarem.

El mateix direm de la revolució. Segurament que no serà tant ni com volíem ni com esperàvem.

Però la guerra i la vida mateixa de la nació determinen i determinaran cada vegada més com una necessitat, un mínim al menys de transformació en el sistema social i polític d'Espanya.

Per altra banda, el factor essencial i decisiu pel que respecta als destins de l'Espanya és la tant cobejada acció conjunta i unitat sindical U. G. T. - C. N. T.

El dia que això arribi a ésser un fet absolut i autèntic, totes les incògnites cauran per si soles.

Pel que fa al món, no crec en la guerra per a tant de pressa com molts diuen, si bé més tard o més d'hora esclatarà si abans no esclata la revolució que pot evitar-la.

I si bé no crec amb massa entusiasme en les possibilitats revolucionàries de la major part dels pobles del món, encara menys amb que sigui possible un triomf feixista en el mateix sentit.

**

I amb aquestes paraules donem per acabada la nostra entrevista amb el company Piñas i amb elles acabem aquesta referència que lliurem a les columnes d'ACCIO SINDICAL.

AVISO

Con el fin de facilitar a uestros Compañeros de todas las Colectividades de esta Región, los medios para la adquisición de cuanto les precise con relación a la Industria Fabril, Textil y Anexos, les notificamos que antes de hacer pedidos y compras se dirijan a este Sindicato con domicilio Plaza de Cataluña, n.º 7, Principal, Barcelona, en donde se les darán cuantas indicaciones les sean precisas a fin de evitarles contratiempos, dificultades y pérdidas de tiempo.

LA JUNTA CENTRAL

Banc de Valls Movimiento juvenil

AVIS

Per tal de facilitar les operacions de tancament de comptes, s'adverteix que, com cada any, els dies 28, 29, 30 i 31, no s'efectuaran ni imposicions ni reintegraments en la secció de comptes corrents de la classe obrera.

Valls 15, Desembre del 1937.

Comitè de Control Obrer del Banc de Valls - Valls

J. FUSTÉ

BANCO DE VALLS

El Administrador,

F. PLANA

La Juventud de Vilarrodona, a pesar de las circunstancias porque atrevesamos con el consiguiente apartamiento de cuantos se han venids incorporando al ejército que lucha por la libertad, está trabajando afanosamente en la organización de su sección juvenil dentro del movimiento libertario.

No cabe decir que merecen plácemos dichos esfuerzos como la voluntad que los determina, precisamente en unos momentos en que la tarea es mucho más difícil y mucho más espinosa la senda a seguir.

Colocan muy alta la condición moral, el amor a las ideas y la grandeza de espíritu de la juventud de Vilarrodona, de este grupo de muchachos y muchachas que quieren ser dignos de los sacrificios y del heroísmo de los compañeros caídos o en peligro en la lucha cruentísima que vienen sosteniendo contra el fascismo.

Aquest número ha passat per la censura

Imp. E. Castells. - Telf. 186. - VALLS

Transports Col·lectius
C. N. T. A. I. T.
S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per
Reus Tarragona
Lleida Barcelona
TRANSPORTS GENERALS
Per encàrrecs dirigiu-vos al **Garatge General del Transport.** Telèfon 201 **VALLS**

A TOTS ELS AGRICULTORS
LA COLLECTIVITAT AGRICOLA DE VALLS,
fa avinent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de planté dels acreditats horts de
PANTANO I CARMÉ
Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, carrer F. Macià, 14, 1.er pis, telèfon, 55, Valls
La Comissió

C. N. T. A. I. T.
Sindical de la Indústria Fabril, Textil, Vestir i Anexes
VALLS
SECCIO DE SASTRERIA
Es complou aquesta Secció en assabentar a totes les companyes mancades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).
LA JUNTA.

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.
SECCIO DE PINTORS
COL·LECTIVITZADA
Pintura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics
Carrer Anselm Clavé, número 32
(Davant plaça del Quarter)

TRANSPORTS COL·LECTIVITZATS
C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T.
VALLS
Facturacions de tota classe, viatges locals i per carretera.
Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5
Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

RADIO TECNIA
Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc.
Preus limitats i ràpida entrega
CASA SALTÓ
BALDRIC, 38 VALLS

ACCIÓ SINDICAL

Camperols! Sindicats de Treballadors del Camp! Col·lectivitats agrícoles!
Ja heu presentat les sol·licituds demanant la terra que us correspon?
Si no ho heu fet encara, feu-ho tot seguit.
No negligiu més aquest afer, la importància del qual és capitalíssima.

Solidaritat amb el front

Els cims de les muntanyes ja blanquejen, les temibles flors de l'hivern han fet llur prematura aparició. Pluges torrencials anunciantores de l'estació hivèrnica han inundat les trinxeres. Els nostres braus germans han resistit l'empenta destructora de la naturalesa amb el mateix estoïcisme que empenen en llur defensa contra els asserjos de l'enemic. Qui gaudeixi d'una casa més o menys confortable, cal que pensi amb preferència en els germans que lluiten al front.

No admet discussió. Hem de posar tot el nostre esforç al servei de la guerra, la qual de moment exigeix arropar adequadament els soldats de l'exèrcit popular, per a defensar-se dels rigors de l'hivern. Els nostres lluitadors necessiten roba i hem de proporcionar-los-hi. Què significa aquest sacrifici, si no representa ni una mil·lèsima del que a cada moment ells realitzen? La guerra per ella mateixa és trista; no la fem pitjor encara amb la nostra indiferència. Una pessa de roba arribada a mans d'un combatent, és el millor estimul per a ell. Aquesta solidaritat de la rearguarda amb el front, ha de segellar-se amb el màxim de sacrifici. Ens neguem a créure que pugui existir a l'Espanya lleial ni una persona que es negui a desprendre's d'una pessa de roba per a alleugerir el fred dels defensors de les nostres llibertats. Cal, doncs, que amb la nostra solidaritat, proporcionem tot el que exigeix aquesta estació freda i humida.

Vosaltres, obrers, que sabeu el que és un sacrifici, que sabeu el que són les sofrències, a vosaltres ens adrecem amb preferència perquè sabem per endavant que es-

coltareu la nostra veu. Vosaltres que sabeu el valor que té la sang vessada, puix la nostra existència ha estat un calvari continu, sou els primers que heu de respondre a les necessitats que la guerra imposa, car responem a aquesta crida, no solament refermem les nostres posicions en front l'enemic, sinó que a la vegada, aixamblem la xarxa de les nostres relacions i laborem per la nostra Revolució. Si ens ha calgut d'abandonar posicions, degut a la guerra, no per això hem de renunciar a continuar-la; ans el contrari, hem de seguir treballant per ella i en fer això compartirem els rigors de l'hivern amb els valents lluitadors del poble.

Solidaritat és sinònim de revolució. Sense aquest concepte de la vida social, seria impossible estructurar una nova societat de la manera que sempre hem somniat; basada en el concepte del sacrifici individual en profit del benestar col·lectiu.

Es dolorós per als nostres soldats —ho compremem— haver de dependre de la solidaritat de llurs germans. Què més voldrien ells, que són tot abnegació, que no tenir que apel·lar a la nostra generositat?

Guerra al fret a les trinxeres! Aquesta cal que sigui la consigna del moment. I per a atuir-lo, solidaritat així moral com material. Robes per al front, abrics de llana en la major quantitat possible. S'han de treure sigui d'allà on sigui, per tal d'aconseguir que les trinxeres siguin l'exponent de la nostra solidaritat i els nostres soldats puguin fer front a la mort, amb la calor necessària al cos.

Subscripció pro-robes d'abric per als combatents de la llibertat, oberta per "Solidaridad Obrera"

	Pts.	Cts.		Pts.	Cts.
Suma anterior	2047	65	Josep M. Ciutat	1	00
Sindicat d'Espectacles Públics			Francesc Miralles	2	00
Col·lectivitat de E. P.	25	00	Josep Compte	0	60
Ramon Montagut	5	00	Ramon Roig	0	50
Emili Caust	5	00	Benet Home	0	50
X. X.	5	00	Casà Domingo	1	00
Miquel Bofarull	3	00	Una Valenciana	5	00
Joan Brifalla	2	00	Una Antifeixista	5	00
Francesc Domènec	2	25	Casa Dasca i Boada Col·lectivitzada	25	mantes
Josep Nadal	1	50	Col·lectivitat Agrícola i		
Ramon Molins	1	50	Sindicat de la C. N. T.		
Juli Riera	1	00	de Puignelat	316	00
Fermin Gró	1	00	Joan Banús de la Masó	5	00
Josep Mercadé	1	00	Antoni Lòpez per un dia		
Joan Dasca	1	00	de jornal	20	00
Francesc Solé	1	00			

Josep Borràs 5'00
Lluïsa Borràs 1'00

Sindicat de Treballadors del Camp - Vallès

Josep Gil Elias 2'00
Anton Marcé 2'00
Francesc Poblet 1'00
Anselm Aguilà 1'00
Isidre Duc 1'00
Rafael Parés 2'00
Francesc Vives 1'00
Francesc Marcos 2'50
Joan Serra 1'25
Anton Plana 2'50
Ramon Alegre 2'00
Ramon Trilla 3'00
Pere Porta 2'00
Josep Ferré 2'00
Francesc Guasc 5'00
Felip Mestres 1'00
Pere Banús 1'00
Un anacoreta 1'00
Francesc Borràs 3'00
Josep Mialet 2'00
Gabriel Guasc 1'00
Ramon Vives 1'00
Pau Domingo 1'00
Josep Salesas 2'00
Mateu Cortès 2'50
Manuel Tibau 1'50
Artemi Robusté 5'00
Isidre Ferré 2'00
Joan Solé 1'00

Casa Hispania Col·lectivitzada

Antònia Sivit 2'00
Lola Ribes 1'50
Maria Farré 2'00
Pepita Magrinyà 2'50
Emilia Rodón 1'00
Candelaria Caballé 2'00
G. D. 1'00
Maria Serra 0'50
Salvadora Lavila 1'00
Maria Trenchs 1'00
I. Q. 1'00
M. Q. 1'00
M. M. 2'00
Teresa Solé 1'00
Teresa Badia 1'00
Francisca Carbonell 1'00
Maria Boronat 2'00
M. 0'50
R. 0'50
J. P. 0'50
T. P. 0'50
Maria Montné 1'00
Maria Nadal 2'00
Pepita Español 2'00
Ursula Rodon 2'00
M. J. 1'50
Josepa Parés 1'00
Pepita Sanromà 2'00

Suma 2557'75

(Continuarà)

Llegiu: Acció Sindical

Els càrrecs de responsabilitat i la C. N. T.

Catorze mesos a la Presidència de l'Ajuntament

Parla el company Josep Piñas Serra

Considerant-ho de gran interès per als nostres lectors, i fins necessari per a la nostra mateixa organització, ens hem proposat dur a les nostres columnes, malgrat sigui d'una manera fragmentària, una impressió de l'experiència que els nostres homes hauran assolit en el seu exercici de càrrecs oficials.

Amb tal objecte ens hem adreçat al nostre company Josep Piñas Serra, President fins fa pocs dies del Consell Municipal de la nostra ciutat, el qual ens ha atès amb la cordialitat característica en ell i s'ha multiplicat en el seu afany de fer-nos més fàcil un veritable reiximent en la nostra comesa.

Tan pel caràcter més aviat representatiu que no pas personal que correspon al cas, com per tenir en projecte la publicació, en una secció expressa, de les semblances personals de la nostra militància confederal, deixem de banda en aquesta ocasió les interesantíssimes característiques individuals i personalíssimes del company Piñas.

Ens limitarem, doncs, en aquest cas, a la transcripció de les respostes que el fins fa poc popularíssim Alcalde de Vallès i, mentre ho fou com ara en el seu càrrec de regidor, digne representant de la C. N. T. al nostre Ajuntament, ha dat amablement a les nostres preguntes.

El company Piñas té la paraula:

Data en que és possessionà de l'Alcaldia

—Vaig possessionar-me de la Presidència del Consell Municipal de Vallès l'onze d'octubre de 1936, havent estat designat per a l'esmentat càrrec, en procedir a la nostra ciutat com a tot Catalunya per disposició de la Generalitat, a la constitució de l'esmentat Consell.

Com trobà l'Ajuntament

—Econòmicament es desenvolupava l'Ajuntament en aquells moments més aviat d'una manera precària si bé no tant com ara ni de bon troç, degut a les circumstàncies que estem travessant i que més endavant detallarem.

Respecte a la marxa administrativa, podem dir-ne tècnica o interna de Casa la Ciutat, em cal posar de relleu que som nosaltres, els homes de la C. N. T., els menys designats per a manifestar-nos.

Fets al carrer i en l'exercici de l'acció directa, enemics per tem-

perament i per principi de les pràctiques formulistes i massa legalistes habituals de l'Administració tan Municipal com de l'Estat, els homes de la C. N. T. podriem incórrer en curiosos paradoxes en jutjar el funcionament dels llocs oficials amb anterioritat a la nostra intervenció personal i directa en els mateixos, tota vegada que podria dar-se el cas, que el més correcte i escrupulós acompliment de totes les regles administratives establertes amb anterioritat al 19 de juliol, fos, precisament, el més dolent i condemnable per nosaltres, per tal com són aquelles regles les que nosaltres considerem dolentes, parasitàries i contraproduents, pel que les hem combatudes, les combatim i les combatrem sempre.

Dificultats d'adaptació

—Va costar-nos extraordinàriament als homes de la C. N. T. d'adaptar-nos al funcionament administratiu municipal.

Es indubtable que aquelles regles de que parlàvem no poden transformar-se en quatre dies; tota reforma administrativa vol el seu temps i les inevitables transicions més o menys temporals.

Això xocava forçosament i se segueix xocant amb el nostre caràcter i les nostres idees, amb els nostres afanys i les nostres presses, principalment de mesos en rera, i fins a tal punt, que cal remarcar que no solament se'ns va fer difícil l'adaptació esmentada en els primers moments, sinó que avui encara no l'hem assolida, almenys plenament.

Crítici d'Organització Municipal

—Els Ajuntaments haurien de constituir-se a base del poble i per a servir al poble i no com ara de cara als partits i com una mena de petits estats que es poseu per damunt o, almenys, a distància de la massa popular.

Així mateix, les representacions administratives municipals haurien d'ésser directes, igualment que l'Ajuntament en si, venir del poble directament, per damunt de partits i grups interessats de tota mena.

Facilitats i dificultats amb que ha topat en la seva comesa

—En general, facilitats i no dificultats he trobat per tot mentre he estat Alcalde, tant directament per part de les mateixes organitzacions com indirectament. Segueix a la pàgina 2